

PARLAMENTUL EUROPEAN

2014 - 2019

Document de ședință

27.4.2015

B8-0365/2015

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Comisiei

în conformitate cu articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la comemorarea a doi ani de la prăbușirea clădirii Rana Plaza și la
progresul Pactului de sustenabilitate pentru Bangladesh
(2015/2589(RSP))

**Jean Lambert, Ska Keller, Yannick Jadot, Ulrike Lunacek, Monika Vana,
Karima Delli, Judith Sargentini, Davor Škrlec**
în numele Grupului Verts/ALE

B8-0365/2015

**Rezoluția Parlamentului European referitoare la comemorarea a doi ani de la prăbușirea clădirii Rana Plaza și la progresul Pactului de sustenabilitate pentru Bangladesh
(2015/2589(RSP))**

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Bangladesh, îndeosebi Rezoluția sa din 23 mai 2013 referitoare la condițiile de muncă și standardele de sănătate și de siguranță în urma incendiilor ce au avut loc recent în mai multe fabrici și a prăbușirii unei clădiri în Bangladesh¹, Rezoluția sa din 17 ianuarie 2013 referitoare la victimele provocate recent de incendii ce au avut loc în fabrici de produse textile, îndeosebi în Bangladesh², precum și rezoluțiile sale din 6 septembrie 2007³ și din 10 iulie 2008⁴,
- având în vedere rezoluțiile sale din 25 noiembrie 2010 referitoare la drepturile omului și standardele sociale și de mediu în acordurile comerciale internaționale⁵ și la responsabilitatea socială a întreprinderilor în acordurile comerciale internaționale⁶,
- având în vedere Acordul de cooperare dintre Comunitatea Europeană și Republica Populară Bangladesh privind parteneriatul și dezvoltarea⁷,
- având în vedere declarația comună a fostului comisar european pentru comerț, Karel De Gucht, și a fostului comisar pentru ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și incluziune, László Andor, cu ocazia evaluării primului an de punere în aplicare a Pactului de sustenabilitate pentru Bangladesh,
- având în vedere Cadrul promoțional al OIM pentru sănătate și securitate în muncă (2006, C-187) și Convenția privind sănătatea și securitatea în muncă (1981, C-155), care nu au fost ratificate de Bangladesh, precum și recomandările conexe (R-197); având în vedere, de asemenea, Convenția privind inspecția muncii (1947, C-081), la care Bangladesh este parte semnatară, și recomandările acesteia (R-164),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „O nouă strategie a UE (2011-2014) pentru responsabilitatea socială a întreprinderilor” (COM(2011)0681) și rezultatele consultării publice cu privire la activitatea Comisiei în ceea ce privește direcția ce urmează să fie luată de politica sa privind responsabilitatea socială a întreprinderilor (RSI) după 2014,
- având în vedere rapoartele sale intitulate „Responsabilitatea socială a întreprinderilor:

¹ Texte adoptate, P7_TA(2013)0230.

² Texte adoptate, P7_TA(2013)0027.

³ JO C 187 E, 24.7.2008, p. 240.

⁴ JO C 294 E, 3.12.2009, p. 77.

⁵ JO C 99 E, 3.4.2012, p. 31.

⁶ JO C 99 E, 3.4.2012, p. 101.

⁷ JO L 118, 27.4.2001, p. 48.

un comportament responsabil și transparent al întreprinderilor și o creștere economică durabilă” și „Responsabilitatea socială a întreprinderilor: promovarea intereselor societății și calea către o redresare durabilă și favorabilă incluziunii”,

- având în vedere principiile directoare ale ONU privind activitățile întreprinderilor și drepturile omului, care au stabilit un cadru atât pentru guverne, cât și pentru companii în sensul protejării și respectării drepturilor omului și care au fost aprobate de Consiliul Drepturile Omului din iunie 2011,
 - având în vedere propunerea de regulament a Comisiei de instituire a unui sistem al Uniunii pentru diligența necesară în cadrul lanțului de aprovizionare, al cărui scop este transpunerea în legislație a Orientărilor OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul minereurilor provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat,
 - având în vedere articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât UE întreține relații bune și de lungă durată cu Bangladeshul, inclusiv în baza Acordului de cooperare privind parteneriatul și dezvoltarea, a sistemului generalizat de preferințe și a mecanismului „totul în afară de arme”;
 - B. întrucât la 24 aprilie 2013 clădirea Rana Plaza din Savar, de la marginea orașului Dhaka, care adăpostea mai multe fabrici de confecții, s-a prăbușit, cauzând moartea a peste 1 100 de persoane și rănirea a circa 2 500 de persoane;
 - C. întrucât, înainte de acest accident, Bangladeshul se afla pe locul doi în lume, după China, în ceea ce privește exportul de articole de confecție, salariile din acest sector numărându-se printre cele mai scăzute, iar sectorul textilelor asigurând aproape 85% din exporturile acestei țări; întrucât 60% din producția sectorului de confecții erau exportate în UE, aceasta fiind cea mai mare piață de export pentru Bangladesh; întrucât un sfert din populația țării depinde indirect de veniturile generate de acest sector;
 - D. întrucât, în urma expirării Acordului privind comerțul internațional cu produse textile (*Multi-Fibre Agreement*) și având în vedere concentrația mare a forței de muncă în sectorul confecțiilor, o serie de țări în curs de dezvoltare, cum ar fi China, Bangladesh, India și Vietnam, au devenit producători mondiali; întrucât reorganizarea acestui sector în jurul modelului bazat pe lanțul valoric integrat a condus la situația în care se pot asigura comenzi numai prin îmbunătățirea productivității și reducerea continuă a costurilor de producție, ceea ce plasează forța de muncă din Bangladesh și din alte țări în curs de dezvoltare într-o poziție deosebit de vulnerabilă;
 - E. întrucât în Bangladesh, Cambodgia și Sri Lanka, țări în care economia depinde în mare măsură de sectorul confecțiilor, s-a înregistrat o reducere a salariilor în pofida unei dezvoltări rapide a infrastructurilor de producție și a unei creșteri rapide a ocupării forței de muncă;
 - F. întrucât, în conformitate cu informațiile difuzate de Forumul internațional pentru drepturile lucrătorilor, din 2005 peste 600 de lucrători textiliști au murit în incendii în fabricile din Bangladesh și, cu toate acestea, potrivit relatărilor organizațiilor pentru

drepturile omului, niciunul dintre proprietarii sau cadrele de conducere ale fabricilor în cauză nu a fost adus în fața justiției;

- G. întrucât proprietarul fabricii Rana Plaza, Sohel Rana, a fost arestat la câteva zile după producerea catastrofei, fiind în prezent pus sub acuzare pentru omor, împreună cu alte 40 de persoane în a căror proprietate se află cele câteva fabrici din incinta complexului în cauză;
- H. întrucât clădirea care s-a prăbușit din cadrul complexului Rana Plaza a fost construită ilegal și nu îndeplinea normele de siguranță; întrucât, în urma catastrofei, 32 de fabrici din Bangladesh au fost închise definitiv din cauza unor lacune grave în materie de siguranță, iar alte 26 de fabrici au fost închise parțial; întrucât mai rămâne un număr mare de fabrici ale căror standarde nu se ridică la un nivel suficient;
- I. întrucât, la 24 aprilie 2013, reprezentanți ai guvernului Bangladeshului, producători locali de confecții și mărci internaționale de confecții, sindicate locale și internaționale și ONG-uri internaționale au semnat Acordul privind Rana Plaza (un fond pentru despăgubiri) prin care urmează să se acorde despăgubiri victimelor catastrofei și familiilor acestora; întrucât suma stabilită pentru a se putea satisface toate reclamațiile se ridică la 30 de milioane de dolari SUA; întrucât, potrivit situației la 24 aprilie 2015, suma totală mobilizată prin intermediul contribuțiilor voluntare din partea întreprinderilor se ridică la aproximativ 27 de milioane USD, fiind necesare încă trei milioane; întrucât, dacă în acest fond nu se vor acumula sumele necesare, nu va fi posibil să se acopere cheltuielile medicale ale victimelor care au nevoie de îngrijire medicală de lungă durată;
- J. întrucât catastrofa de la Rana Plaza a determinat UE să încheie, în iulie 2013, împreună cu guvernul Bangladeshului și cu OIM, „Pactul de sustenabilitate pentru îmbunătățirea continuă a drepturilor lucrătorilor și a siguranței în fabricile din industria confecțiilor și tricotajelor din Bangladesh” (Pactul de sustenabilitate), în cadrul căruia Bangladeshul s-a angajat să adopte măsuri pentru a îmbunătăți standardele în domeniul muncii și condițiile de muncă din sectorul confecțiilor din această țară;
- K. întrucât prima revizuire a pactului s-a realizat în octombrie 2014 și, potrivit acesteia, deși s-au înregistrat progrese, guvernul Bangladeshului trebuie să adopte măsuri semnificative suplimentare, îndeosebi cu privire la îmbunătățirea și aplicarea legislației muncii, îmbunătățirea drepturilor în domeniul muncii din zonele industriale de export și angajarea mai multor inspecți de muncă; întrucât cea de-a doua revizuire a pactului va avea loc în toamna anului 2015;
- L. întrucât Legea muncii a fost modificată în iulie 2013; întrucât această lege nu corespunde încă standardelor internaționale, iar lucrătorilor din Bangladesh le este foarte dificil în prezent să-și exercite drepturile fundamentale ale lucrătorilor fără a suferi represalii; întrucât, în prezent, doar un număr foarte redus de sindicate sunt în măsură să negocieze acorduri colective de muncă;
- M. întrucât, deși a trecut un an și jumătate de la adoptarea Legii muncii, guvernul Bangladeshului nu a emis încă normele și reglementările de punere în aplicare a acesteia; întrucât punerea în aplicare a acestei legi reprezintă o condiție necesară pentru

eligibilitatea pentru programul „Condiții de muncă mai bune” (*Better Work*) al OIM și pentru funcționarea în Bangladesh a Acordului privind siguranța clădirilor și protecția contra incendiilor (Acordul);

- N. întrucât, în Bangladesh, 10% din forța de muncă din sectorul confecțiilor este angajată în cadrul zonelor industriale de export; întrucât, în iulie 2014, guvernul a adoptat o nouă Lege privind forța de muncă din zonele industriale de export, care, printre altele, nu autorizează crearea de sindicate în aceste zone și conferă instanțelor de muncă și Tribunalului de apel în materie de muncă din zonele industriale de export atribuții și funcții care sunt puternic limitate comparativ cu cele ale instanțelor de muncă generale și ale Tribunalului general de apel în materie de muncă; întrucât asociațiile pentru bunăstarea lucrătorilor nu au aceleași drepturi și privilegii ca sindicatele;
- O. întrucât, de la începutul lui 2013, au fost înregistrate aproximativ 300 de sindicate noi în sectorul confecțiilor; întrucât, în 2014, au fost respinse 66 de cereri, care reprezintă 26% din totalul cererilor depuse; întrucât guvernul a respins majoritatea cererilor de înregistrare depuse în 2015 din motive ce nu sunt prevăzute de lege și într-un mod ce pare să vizeze sindicatele independente, care sunt în prezent cele mai eficiente în ceea ce privește organizarea activității sindicale;
- P. întrucât, de la lansarea pactului, au fost semnalate cel puțin 45 de acte grave comise de o gamă largă de actori împotriva mișcării sindicale, unele dintre aceste acte fiind de natură violentă;
- Q. întrucât, înainte de producerea accidentului, în Bangladesh existau 92 de inspectori care aveau sarcina de a controla aproximativ 5 000 de fabrici de confecții și alte sectoare din țară; întrucât guvernul Bangladeshului s-a angajat să mai recruteze 200 de inspectori până la sfârșitul lui 2013; întrucât guvernul nu a îndeplinit acest obiectiv, recrutând până în prezent 173 de inspectori suplimentari; întrucât inspecția muncii este în continuare o practică rară și ineficientă, în special în ceea ce privește aplicarea normelor muncii;
- R. întrucât, până în prezent, 175 de mărci din domeniul modei și al vânzărilor cu amănuntul au semnat Acordul privind siguranța clădirilor și protecția contra incendiilor, acesta fiind un acord cu putere juridică încheiat între mărci și sindicate, care vizează aproape jumătate din toate fabricile din Bangladesh, a căror activitate este îndreptată către export, și două milioane de lucrători; întrucât alte 26 de companii din America de Nord, cum ar fi Walmart și Gap, au aderat la Alianța pentru siguranța lucrătorilor din Bangladesh, un acord unilateral al cărui scop este îmbunătățirea siguranței din fabrici, dar care nu prevede niciun rol pentru sindicate și nicio obligație pentru mărci să sprijine măsurile de remediere;
- S. întrucât Bangladeshul a făcut progrese importante în reducerea decalajelor de gen în societate, îndeplinind cu succes cel de al treilea Obiectiv de dezvoltare al mileniului al ONU privind egalitatea de gen; întrucât, dintre cei 4 milioane de lucrători din sectorul confecțiilor, 3,2 milioane sunt femei; întrucât angajarea lor în câmpul muncii le-a schimbat, în multe cazuri, în mod pozitiv statutul pe care îl au în cadrul comunităților și al familiilor lor;
- T. întrucât, în prezent, produsele textile și articolele de îmbrăcăminte se află pe locul doi în

lume în rândul produselor fabricate și comercializate și întrucât sectorul textilelor este considerat drept unul dintre cele mai poluante sectoare industriale; întrucât torsul, țesutul și producerea fibrelor industriale afectează calitatea aerului, iar vopsitul și imprimatul consumă cantități uriașe de apă și de produse chimice și eliberează în atmosferă numeroși agenți volatili care sunt deosebit de nocivi pentru lucrători, consumatori și mediu;

- U. întrucât, potrivit Consorțiului pentru drepturile lucrătorilor, măsurile de aliniere a celor 5 000 de fabrici de confecții din Bangladesh la standardele de siguranță occidentale în termen de 5 ani ar adăuga mai puțin de 10 cenți la prețul de fabrică al fiecăruia dintre cele 7 miliarde de articole de îmbrăcăminte vândute anual de Bangladesh mărcilor occidentale; întrucât nu există niciun indiciu că prețurile la articolele textile și de îmbrăcăminte ar fi crescut în ultimii doi ani;
- V. întrucât sectorul confecțiilor este dominat în mare măsură de marii distribuitori, producători de marcă și comercianți care controlează rețelele mondiale de producție și stabilesc direct specificațiile ce determină oferta; întrucât, în contextul unui sector mondializat, producătorii de textile și de articole de îmbrăcăminte adesea nu au altă alegere decât să accepte prețuri mai mici, să ridice standardele de calitate, să reducă perioadele de livrare, să micșoreze cantitățile minime și să-și asume cât mai multe riscuri;
- W. întrucât presiunile concurențiale puternice, asimetriile în raporturile de forțe și concurența dintre țările în curs de dezvoltare în vederea atragerii de investiții străine care caracterizează sectorul confecțiilor pot îngreuna sarcina guvernelor de a găsi soluții la problemele reprezentate de drepturile și siguranța lucrătorilor;
- X. întrucât cetățenii europeni au prezentat nenumărate petiții și au organizat campanii pentru a solicita o mai mare responsabilizare a mărcilor de confecții, astfel încât produsele acestora să fie fabricate într-un mod etic,
 1. cu ocazia celei de-a doua aniversări a tragediei de la Rana Plaza, care a fost una dintre cele mai devastatoare catastrofe industriale produse vreodată, comemorează victimele și transmite regrete persoanelor rănite sau mutilate și condoleanțe familiilor îndoliate;
 2. îndeamnă mărcile care se aprovizionează cu produse fabricate la Rana Plaza sau care au legături semnificative cu Bangladeshul, precum și autoritățile din Bangladesh să se asigure că restul de 3 milioane USD din fondul pentru despăgubiri în valoare de 30 de milioane USD este alocat cât mai curând posibil familiilor victimelor; regretă faptul că nu s-a respectat solicitarea privind plata, până la a doua aniversare a acestei catastrofe, a despăgubirilor convenite;
 3. reamintește că Acordul privind Rana Plaza, care a stat la baza instituirii fondului pentru despăgubiri, este menit să stea la baza obiectivului pe termen lung de a asigura un sistem de despăgubire permanent și sustenabil; încurajează guvernul Bangladeshului să își îndeplinească angajamentul asumat în cadrul Planului de acțiune tripartit național, și anume instituirea unui sistem național permanent de asigurare contra accidentelor produse la locul de muncă, schimbând astfel cu adevărat peisajul viitor al problemelor de sănătate și securitate în muncă din Bangladesh;

4. constată că semnatarii acordului și membrii alianței au finalizat controalele la toate fabricile unde sunt competenți să întreprindă controale; îndeamnă guvernul Bangladeshului să suplimenteze aceste acțiuni prin efectuarea rapidă a controalelor la fabricile pentru care este responsabil și să adopte măsuri de redresare adecvate; salută implicarea acelor fabricanți care doresc o îmbunătățire a standardelor; încurajează semnatarii acordului și membrii alianței să își consolideze cooperarea și să facă periodic schimb de rapoarte referitoare la controalele efectuate în fabrici, pentru a evita suprapunerea eforturilor și standardele duble; invită alianța să publice aceste rapoarte și în limba vorbită în Bangladesh și să includă ilustrații, astfel încât să fie accesibile oricărei persoane din țară;
5. constată că salariul minim din industria confecțiilor rămâne la un nivel scăzut, în ciuda creșterii din 2013, și invită guvernul, în consultare cu sindicatele și angajatorii, să instituie un venit de subzistență; în plus, îndeamnă guvernul să se asigure că toate fabricile de confecții plătesc efectiv salariile datorate;
6. ia notă de demersurile întreprinse de Bangladesh pentru modificarea legii sale în domeniul muncii; regretă faptul că nu s-au soluționat problemele legate de o serie de îngrădiri ale libertății de asociere a lucrătorilor, precum și faptul că această lege continuă să nu respecte Convenția nr. 87 a OIM privind libertatea de asociere și Convenția nr. 98 a OIM privind dreptul de organizare și negociere colectivă; îndeamnă guvernul și parlamentul Bangladeshului să adopte cu prioritate normele și reglementările necesare pentru a asigura punerea efectivă în aplicare a acestei legi;
7. este preocupat de situația din zonele industriale de export și subliniază că lucrătorii din aceste zone trebuie să se bucure de aceleași drepturi ca și alți lucrători din țară; regretă profund faptul că legea propusă a muncii în zonele industriale de export interzice în continuare lucrătorilor să se organizeze în sindicate în aceste zone, precum și faptul că stabilește un nivel general mai scăzut al drepturilor lucrătorilor și subliniază că asociațiile de protecție socială a lucrătorilor nu au nicidecum drepturi și privilegii comparabile cu cele ale sindicatelor; îndeamnă guvernul Bangladeshului să extindă de îndată legea în domeniul muncii la zonele industriale de export;
8. salută înregistrarea a 300 de sindicate noi în sectorul confecțiilor de la începutul anului 2013, însă regretă profund faptul că circa 30 dintre sindicatele nou înregistrate și-au încetat activitatea, după câte se afirmă, din cauza unor represalii dure, uneori violente, îndreptate împotriva lor și că circa alte 30 de sindicate au fost desființate ca urmare a închiderii fabricilor; ia notă de faptul că sindicatele nou înregistrate reprezintă 4% din forța de muncă din sectorul confecțiilor; este îngrijorat de intensificarea amenințărilor, a hărțuirii și a violenței fizice împotriva reprezentanților lucrătorilor și, prin urmare, îndeamnă guvernul Bangladeshului să încerce să soluționeze cu adevărat problema reprezentată de practicile neloiale de muncă, prin punerea în aplicare prompt și transparent a măsurilor necesare pentru a preveni, investiga și urmări penal faptele ilegale, inclusiv discriminarea și represaliile îndreptate împotriva sindicatelor; este convins că o formare adecvată și sensibilizarea cu privire la drepturile lucrătorilor sunt metode eficiente de reducere a discriminării împotriva sindicatelor;
9. înțelege dificultățile de a progresa în ceea ce privește recrutarea inspectorilor, dificultăți

generate de necesitatea de a forma în mod corespunzător persoanele înainte de a le numi efectiv într-un post; cu toate acestea, regretă că până și obiectivul referitor la recrutarea a 200 de inspectori suplimentari până la sfârșitul anului 2013 era în continuare neîndeplinit în aprilie 2015 și subliniază faptul că 200 de inspectori sunt mult sub nivelul necesar pentru a supraveghea o industrie de patru milioane de lucrători; subliniază faptul că inspectorii de muncă ar trebui să fie împuterniciți să aplice sancțiuni celor care încalcă legislația muncii și că amenzile ar trebui să fie disuasive și aplicate efectiv;

10. este încrezător că prin a doua revizuire a Pactului de sustenabilitate, preconizată a avea loc în toamna 2015, pot fi realizate progrese considerabile în toate chestiunile legate de muncă și siguranță;
11. consideră că, la nivel mondial, comercianții cu amănuntul, producătorii care dețin mărci cunoscute și distribuitorii sunt responsabili în mare parte de împiedicarea îmbunătățirii condițiilor și salariilor în țările producătoare; este convins s-ar putea crea o structură pieței și condiții sociale mai echitabile, dacă societățile respective ar implementa pe toată lungimea lanțurilor de aprovizionare standarde recunoscute la nivel internațional în materie de responsabilitate socială a întreprinderilor (RSI), în special Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale, recent actualizate, cele zece principii ale Pactului mondial (*Global Compact*) al Organizației Națiunilor Unite, Standardul de orientare ISO 26000 privind responsabilitatea socială, Declarația tripartită a OIM de stabilire a principiilor privind întreprinderile multinaționale și politica socială și Principiile directoare ale ONU privind activitățile întreprinderilor și drepturile omului;
12. invită OCDE să instituie un proces multipartit pentru lanțuri de aprovizionare cu articole textile și de îmbrăcăminte responsabile, cu scopul a dezvolta orientări practice privind diligența necesară, în conformitate cu Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale și cu Declarația tripartită a OIM de stabilire a principiilor privind întreprinderile multinaționale și politica socială, astfel încât companiile să se asigure că produsele lor sunt fabricate numai în fabrici care respectă pe deplin standardele de siguranță și drepturile lucrătorilor; consideră că asemenea orientări privind diligența necesară ar trebui să completeze și să consolideze eforturile existente la nivel internațional și național și ar putea constitui temeiul unei legislații viitoare și al unor viitoare inițiative privind desemnarea lanțurilor de aprovizionare cu produse textile și articole de îmbrăcăminte responsabile;
13. invită Comisia să introducă acte legislative care să oblige societățile care doresc să opereze pe piața europeană în conformitate cu legislația europeană să furnizeze informații cu privire la întregul lanț de aprovizionare pentru produsele lor, în conformitate cu Principiile directoare ale ONU privind activitățile întreprinderilor și drepturile omului și cu Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale, lucru care presupune, printre altele, transparența lanțului de aprovizionare până la unitatea de producție;
14. solicită Consiliului și Comisiei să includă o clauză obligatorie de RSI în toate acordurile bilaterale comerciale și de investiții semnate de UE, care să oblige investitorii europeni să respecte principiile RSI definite la nivel internațional, inclusiv actualizarea din 2010

a Orientărilor OCDE, standardele definite de ONU – îndeosebi Principiile directoare ale ONU privind activitățile întreprinderilor și drepturile omului – OIM și UE; recomandă ca această clauză să armonizeze standardele și conceptele existente pentru a asigura comparabilitatea și echitatea și să cuprindă măsuri pentru monitorizarea aplicării efective a acestor principii la nivelul UE;

15. recunoaște că munca în sectorul confecțiilor a ajutat milioane de femei sărace din mediul rural din Bangladesh și din alte zone să scape de sărăcie și de dependența materială de bărbați; ia notă de faptul că forța de muncă neîncadrată în vreun sindicat este formată în principal din muncitori necalificați și din femei care își desfășoară activitatea în sectorul confecțiilor din țările în curs de dezvoltare, care, adeseori, pentru a-și păstra locurile de muncă, nu au altă opțiune decât să accepte salarii mici, condiții de muncă precare și modalități de lucru flexibile; recunoaște că progresele înregistrate în ceea ce privește drepturile și protecția lucrătorilor sunt esențiale pentru capacitatea femeilor și subliniază necesitatea de a crește reprezentarea femeilor în cadrul sindicatelor, inclusiv în cadrul sindicatelor nou constituite în Bangladesh, și salută Pactul de sustenabilitate, ca o recunoaștere a importanței capacității de gen în îmbunătățirea standardelor de muncă;
16. consideră că chiar și o majorare minoră a prețului produsului finit plătit de consumator ar putea crește în mod substanțial bunăstarea lucrătorilor și că este momentul oportun pentru negocierea unui salariu minim adecvat în sectorul confecțiilor la nivel global;
17. solicită plasarea într-o poziție mai importantă a securității și sănătății în muncă în cadrul viitoarelor acorduri comerciale încheiate de UE cu țări terțe, ca parte a Agendei privind munca decentă, și ca UE să ofere sprijin tehnic pentru punerea în aplicare a acestor dispoziții, astfel încât acestea să nu constituie o barieră în calea comerțului;
18. solicită să se înființeze un sistem de cooperare juridică transnațională între UE și țările terțe semnatare ale acordurilor comerciale bilaterale, pentru a li se asigura victimelor încălcărilor legislației sociale sau de mediu sau ale nerespectării de către întreprinderile multinaționale sau de către filialele directe ale acestora a angajamentelor în materie de RSI sau a practicilor comerciale loiale accesul efectiv la justiție în țara în care au loc astfel de încălcări și să se acorde sprijin pentru instituirea unor proceduri judiciare internaționale prin care să se asigure, dacă este cazul, sancționarea încălcărilor legii de către întreprinderi;
19. constată că inițiativa „Totul în afară de arme” a jucat un rol important în dezvoltarea economică a Bangladeshului și a contribuit la îmbunătățirea condițiilor materiale pentru milioane de persoane, în special femei; cu toate acestea, este convins că, în lipsa unei condiționalități solide în domeniile drepturilor omului și drepturilor lucrătorilor, EBA și SPG riscă să înrăutățească standardele scăzute în materie de protecție a lucrătorilor și să submineze munca decentă;
20. invită Comisia Europeană, în cadrul mecanismului de monitorizare și evaluare a SPG, să prevadă și să asigure aderarea Republicii Bangladesh la convențiile din domeniile drepturilor omului, muncii și mediului recunoscute pe plan internațional;
21. încurajează VP/ÎR Mogherini și comisarul Malmström să continue să includă ratificarea

standardelor fundamentale ale OIM, inspecțiile vizând sănătatea și siguranța, precum și libertatea de asociere în discuțiile cu Bangladesh și cu alte țări privind continuarea schimburilor comerciale preferențiale;

22. recunoaște progresele realizate de Bangladesh în ceea ce privește implicarea părților interesate și asumarea unor angajamente în vederea îmbunătățirii situației de la fața locului; solicită mai multor companii europene să adere la acord se și încurajează reproducerea acestuia în alte țări cu risc ridicat;
23. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei Europene/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernului și parlamentului Bangladeshului, precum și directorului general al OIM.